

[Alfred Jensen.]

cielle angående rimeligheden af, at arbejdere er medlemmer af organisationer, fremsætte nogle bemærkninger af mere almindelig karakter. Jeg tror, der er adskillige, der føler sig generet af, at der oprettes overenskomster, hvorefter de arbejdere, der antages, skal være medlemmer af en organisation. Det udlægges af adskillige som tvang overfor de pågældende arbejdere. Forholdet er imidlertid dette, at hvis man ikke gik den vej, ville man på adskillige områder ikke have mulighed for at få håndhævet de ved forhandling truffene aftaler. Det er en kendt sag, at når overenskomster er indgået, efterleves de ikke altid efter ånd og bogstav. Meget ofte ser man, at man forsøger at komme uden om det, der er indskrevet i overenskomsten, og det hører ikke til sjældenhederne, at de, der taler for, at overenskomster skal overholdes, ligefrem kastes ud fra arbejdspladsen; det gælder tillidsmænd, og det gælder også almindelige arbejdere. Det er ganske klart, at hvis overenskomster skal overholdes, er det nødvendigt, at arbejderne på arbejdspladsen har kendskab til overenskomsterne, er interesseret i, at de overholdes. Hvis man ikke har nogen sikkerhed for, at arbejderne på de forskellige arbejdspladser føler den solidaritet, som er nødvendig, vil overenskomsterne blive illusoriske, og netop derfor er det, at arbejderne sætter ind for, at der ikke beskæftiges uorganiserede på arbejdspladserne. Det er ikke for at lægge tvang på den enkelte, men for at sikre en fælles optræden til fælles bedste for de pågældende arbejdere. Det ærede medlem hr. Henry Christensen og andre kan modarbejde disse bestræbelser hos arbejderne alt det, de vil, de kan tale her fra tingets talerstol, de kan stille forslag om, at noget sådant ikke må finde sted; men ude omkring blandt arbejderne erkender og forstår man, hvad denne enighed betyder, og hvad det betyder, at organisationerne ikke alene er i stand til at træffe aftaler, men også er i stand til at sikre aftalernes overholdelse, og det forudsætter, at de pågældende arbejdere ikke alene står som medlemmer af organisationerne, men også forstår, hvor der skal sættes ind. Derfor må man vende sig imod de anslag overfor organisationerne, der her er fremkommet.

Jeg kan kun udtrykke min tilfredshed med den argumentation, der er ført i marken, dels af den højtærede finansminister og dels af det ærede medlem hr. Carl P. Jensen, men jeg synes ikke, finansministeren har optrådt rigtigt ved at opsigte den overenskomst, han har indgået. Det forekommer mig, at denne overenskomst, der blev indgået midt i sommertiden, havde det ingen hast med at få sagt op, selvom der er utilfredshed her i folketinget. Det forekommer mig ganske ødelæggende overfor dem, man slutter overenskomst med, at man praktisk talt en 3—4 måneder efter oprettelsen skal opsigte den, fordi der udøves kritik overfor overenskomsten. De, der fra modpartens side har været med til at underskrive en sådan overenskomst, må have et rimeligt krav på, at de ikke bliver udsat for en optræden af denne art. Det forekommer mig, at det er et overilet skridt, som kunne have været undgået.

Den kommunistiske gruppe kan altså ikke følge forespørgerne i deres anslag, men må tage afstand såvel fra anslaget som den argumentation, der er fremført.

Oluf Pedersen: Retsforbundet er ikke modstander af frivillige organisationer, men vi må være imod, at borgerne tvinges ind i organisationer, der ikke er dem så tiltalende, at de frivilligt vil melde sig ind. Vi mener, det er ganske udemokratisk. Vi er også imod misbrug af organisationernes magt. Det burde heller ikke være således, at man ved i virkeligheden at tvinge folk opretholdt muligheden for, at foreninger kunne eksistere, som folk ikke selv ville være med i.

Jeg synes, det er rigtigt, at denne sag er rejst, og at det er klogt af den højtærede finansminister, at han heroverfor har bøjet af. Det er efter vort skøn urimeligt at kræve medlemsskab af en arbejdsløshedskasse som betingelse for arbejde under ministerierne, idet man ellers truer med afskedigelse. For os er det udemokratisk, både når man nægter en arbejder ret til at stå i en organisation, og når man vil nægte arbejderne ret til ikke at være der. Vi mener også, det er urimeligt at give medlemmer fortrinsret ved ansættelse. I dette tilfælde, hvor det drejer sig om studenter, forekommer det os forøvrigt ganske urimeligt, da det, efter